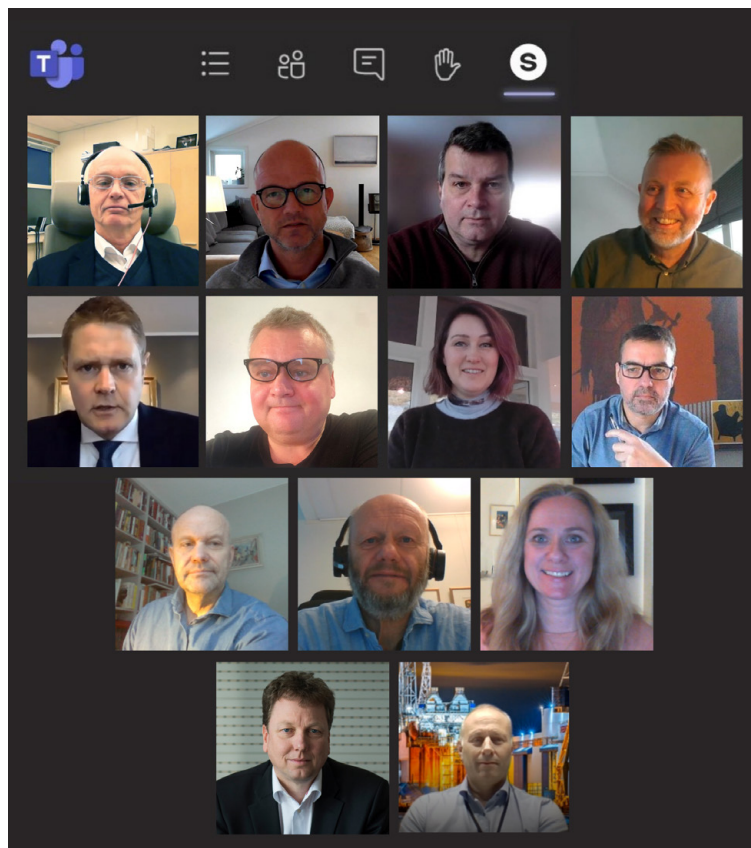

KONKURRANSEKRAFT NORSK SOKKEL 2020

STYRKE I PARTSSAMARBEIDET

FORORD

2020 har for alvor satt verdien av partssamarbeid og den norske modellen på dagsorden.

Tanken om en felles velferdsstat henger tett sammen med den norske modellen og kjerneverdier som høy sysselsetting, velferd for alle og et organisert arbeidsliv. Olje- og gassnæringen har utviklet og endret seg innenfor rammene av den norske modellen i et trepartssamarbeid mellom arbeidsgivere, arbeidstakere og myndighetene.

Pandemien i 2020 har på nye og gjennomgripende måter vært utfordrende og krevende for verden og for Norge, og har på ulikt vis påvirket næringer og bransjer. I Norge har vi lange tradisjoner for å oppnå gode resultater gjennom partssamarbeid. Innenfor olje- og gassnæringen har partene, blant annet

gjennom KonKraft-samarbeidet, i felleskap sikret norske arbeidsplasser og verdiskaping i en svært krevende tid. Dette er et unikt konkurransefortrinn for landet. Med utgangspunkt i dette har KonKraft-felleskapet laget en oppsummering av sentrale næringspolitiske saker som har samlet bransjen i 2020. Tittelen for årets statusrapport er *Konkurransekraft norsk sokkel 2020 – Styrke i partssamarbeidet*.

Ambisjonen er at KonKrafts statusrapport skal bli en årlig referanse for bransjen.

God lesning!

INNHold

	FORORD	3
	SAMMENDRAG	5
1	KONKURRANSEKRAFT NORSK SOKKEL 2020	6
2	VEIEN MOT KLIMAMÅLENE	9
3	INVESTERINGSLYST OG ARBEIDSPLASSE SIKRET	13
3.1	Midlertidige endringer i petroleumsskatteregimet	14
3.2	Status på sokkelen og utsiktene fremover	16
3.3	Situasjonen i leverandørindustrien	16
3.4	Nye muligheter	18
3.5	Situasjonen i maritim sektor	19
3.6	Sysselsettingen	20
4	INDIKATORER FOR NORSK SOKKELS KONKURRANSEKRAFT	22
5	OM KONKRAFT	26
6	KILDER	27
7	VEDLEGG	27

SAMMENDRAG

2020 vil for all framtid bli husket som “koronaens år”, året da covid-19-pandemien lammet en hel verden. For olje- og gassindustrien har det vært helt sentralt å håndtere pandemien, og samtidig opprettholde aktivitetsnivået, samt ivareta smittehensyn og sikkerheten på en god måte. Etterspørselsfallet som fulgte av pandemien ga verden et kraftig fall i olje- og gassprisene, og det samme gjorde en priskrig mellom flere av OPECs største medlemmer.

Industrien selv identifiserte hvilke tiltak som kunne sikre likviditeten til selskapene gjennom denne krevende perioden, for på den måten å sikre at planlagte prosjekter ikke stoppet opp, og at arbeidsplasser og nødvendig kompetanse for en grønn omstilling ikke gikk tapt. Stortinget vedtok i juni en tiltakspakke for olje- og gassindustrien som bygget på mye av de innspillene KonKraft hadde gitt. Virkningene av tiltakspakken viser seg allerede ved at prosjekter blir gjennomført og at sysselsettingen opprettholdes, men det er og har vært store variasjoner i verdikjeden, for eksempel har det vært lav aktivitet og negative marginer innen maritim sektor og enkelt segmenter av leverandørbedriftene.

KonKraft la i februar 2020 fram en klimastrategi for hele olje- og gassnæringen. Målet var å redusere utslippene med 40 prosent fram mot 2030, og til nær null i 2050. Stortinget har anmodet regjeringen om å lage en plan, sammen med petroleumsnæringen, for å redusere utslippene med 50 prosent innen 2030. Det arbeidet er i gang. Det blir krevende å få det til, for 2030 er ikke langt unna, og et sentralt virkemiddel

vil være elektrifisering av offshorevirksomheten. Samtidig er det viktig at vurderinger knyttet til elektrifisering av anlegg på norsk sokkel og utbygging av offshore vindkraft gjøres ut fra et helhetsperspektiv, der den landbaserte industrien og offshoreindustriens behov for konkurransedyktige kraftkostnader er ivaretatt.

I 2018 ga KonKraft ut rapporten *Konkurranseskraft – norsk sokkel i endring*. Dette var et omfattende arbeid hvor hele verdikjeden, på både arbeidsgiver- og arbeidstakersiden, var representert, og som ledet fram til en rekke anbefalinger til hvordan sokkelens konkurransekraft kunne styrkes og videreutvikles. I forlengelsen av dette prosjektet er det utviklet et sett med overordnede indikatorer for hvordan norsk sokkel konkurrerer med andre områder: Letekostnader, utbyggingskostnader, driftskostnader og CO₂-intensitet. Disse viser at norsk sokkel konkurrerer godt med andre områder i verden. Ikke minst gjelder det på CO₂-intensitet, hvor vi ligger lavest i verden.

KonKraft har i 2020 også gitt innspill til politikken i Norge på prosesser av stor betydning for KonKraft-fellesskapet; partiprogrammene, Stortingsmeldingen om langsiktig verdiskaping som ventes våren 2021, og til arbeidet med å sikre tilstrekkelig permisjonstid i forbindelse med pandemien. 2020 har vært et aktivt år for partssamarbeidet. Det har igjen vist at når partene i arbeidslivet samarbeider så oppnås det gode resultater for industrien, som hadde vært svært krevende å få til hver for seg.

1

KONKURRANSEKRAFT NORSK SOKKEL 2020

Koronaens år

2020 vil for all framtid bli husket som “koronaens år”, året da covid-19-pandemien lammet en hel verden. For olje- og gassindustrien i Norge har året også vært svært utfordrende. Det har vært avgjørende for næringen å håndtere pandemien for å unngå smitte på offshoreinstallasjoner, verft og skip. Det har blitt brukt mye ressurser, og vært et høyt fokus på smittevern, testing og gjennomføring av karantene. Samtidig har det vært viktig å opprettholde aktivitetsnivået, og ivareta sikkerheten på en god måte. Dette arbeidet har primært vært håndtert i andre fora enn KonKraft. Parallelt med utfordringene knyttet til covid-19 opplevde verden et kraftig fall i olje- og gassprisene, både på grunn av etterspørselsfallet som følge av pandemien, men også på grunn av en priskrig mellom flere av OPECs største medlemmer. Næringen satte umiddelbart i gang en diskusjon om tiltak for å unngå store fall i aktiviteten, og følgelig sikre arbeidsplassene og kompetansen til industrien. Her fikk KonKraft en sentral rolle.

Sikring av prosjekter og arbeidsplasser

Industriens organisasjoner og bedrifter har identifisert tiltak som kunne hjelpe industrien gjennom denne krevende perioden. Organisasjonene, med Norsk olje og gass i spissen, foreslo å sikre likviditeten til selskapene gjennom en midlertidig endring av avskrivningsreglene, og gjennom utbetaling av negativ skatt. Formålet var først og fremst å hindre at planlagte prosjekter ikke stoppet opp, og at arbeidsplassene i leverandørindustrien derved ikke gikk tapt. Disse arbeidsplassene

representerer også en kompetanse som vil være avgjørende for å lykkes i å bygge et grønnere næringsliv mot lavutslippssamfunnet. KonKrafts Råd stilte seg bak disse forslagene og KonKraft sendte i fellesskap forslagene over til Regjeringen. Etter en grundig politisk prosess vedtok Stortinget en tiltakspakke for olje- og gassindustrien som bygget på mye av det som KonKraft hadde spilt inn. Selv om det ennå er for tidlig å se de fulle effektene av denne tiltakspakken, så viser analyser av investeringene så langt at mye av det fallet som bransjen fryktet, har vært unngått. Mer om dette i kapittel 3.

Klimastrategi for fremtiden

KonKraft startet 2020 med framleggelsen av en helhetlig klimastrategi for olje- og gassnæringen. Industriens nye, ambisiøse mål var å redusere utslippene fram mot 2030 med 40 prosent sammenliknet med 2005, og videre til nær null i 2050. I forbindelse med vedtaket om de midlertidige skatteendringene, nevnt ovenfor, anmodet Stortinget regjeringen om å lage en plan, sammen med petroleumsnæringen, for reduserte utslipp på 50 prosent innen 2030. Dette har industrien svart på. Arbeidet er oppsummert i kapittel 2, og beskrevet i mer detalj i rapporten *Framtidens energinæring på norsk sokkel. Klimastrategi mot 2030 og 2050. Statusrapport 2021*.

Konkurranseskraft

I 2018 ga KonKraft ut rapporten *Konkurranseskraft – norsk sokkel i endring*. Dette var et omfattende arbeid med bred deltakelse fra hele verdikjeden i industrien, hvor både arbeidstaker- og arbeidsgiversiden deltok

KonKrafts klimaveikart overleveres til olje- og energiminister Tina Bru av direktør for klima og miljø i Norsk olje og gass Hildegunn T. Blindheim, 28. februar 2020, flankert av administrerende direktør i Norges Rederiforbund Harald Solberg, forbundsleder i Industri Energi Frode Alfheim og administrerende direktør i Norsk Industri Stein Lier-Hansen.

Foto: Norsk olje og gass

Disse kom sammen frem til 28 anbefalinger til hvordan sokkelens konkurransekraft kunne styrkes og videreutvikles. Mange av tiltakene er slutført, og flere av anbefalingene og intensjonene er tatt videre i egne tiltak og prosjekter.

I forlengelsen av Konkurranseskraft-prosjektet ga KonKraft i 2019 et oppdrag til Rystad Energy om å utvikle et sett med overordnede indikatorer for hvordan norsk sokkel konkurrerer med andre områder. På den måten kan vi følge utviklingen av norsk sokkels konkurransekraft over tid, langs fire sentrale parametere: Letekostnader, utbyggingskostnader, driftskostnader og CO₂-intensitet. Dette er beskrevet i kapittel 4, hvor det vises at norsk sokkel i all hovedsak konkurrerer godt med andre områder i verden. Ikke minst gjelder det på CO₂-intensitet, hvor vi ifølge denne analysen ligger lavest i verden.

Dette er et viktig bakteppe for diskusjonene om klimastrategiene til næringen og til Norge som sådan. Industrien og myndighetene har gjennom langsiktig og målrettet arbeid lyktes med å holde klimagassutslippene fra olje- og gassproduksjonen på et lavt nivå sammenliknet med andre land. Det er et godt utgangspunkt for å fortsette arbeid med å redusere utslippene.

Innspill til de politiske prosessene

I arbeidet inn mot de politiske prosessene har KonKraft i 2020 gitt skriftlig innspill (se vedlegg 1) til de politiske partiene om seks felles tema vi ønsker løftet inn i partiprogrammene frem mot det kommende Stortingsvalget:

1. Sikre tilgang til attraktivt areal
2. Sikre forutsigbare og lønnsomme rammebetingelser som sikrer høy aktivitet og et bredt aktørbilde på sokkelen
3. Styrke det offentlige virkemiddelapparatet
4. Fortsatt satsing på karbonfangst og -lagring (CCS) og hydrogen fra naturgass som energikilde.
5. Etablere rammebetingelser som sikrer utbygginger av havvind på norsk sokkel
6. Støtte videreutviklingen av olje- og gassnæringens verdikjeder og kompetansekllynger.

KonKraft ga innspill Olje- og energidepartementet til den forestående stortingsmeldingen om langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser (se vedlegg 2). KonKraft sendte også et brev til Arbeids- og sosialdepartementet om behovet for forlenget permisjonstid i forbindelse med covid-19-pandemien (se vedlegg 3).

Kompetanse og teknologikraft

KonKraft vil fortsette å framheve at kompetansen og teknologikraften i den norske olje- og gassindustrien er avgjørende for å sikre verdiskaping og arbeidsplasser i landet i mange år framover. Det er samtidig avgjørende for nasjonale mål, og for Norges bidrag til at verden når målene som er satt i Parisavtalen og FNs bærekraftmål. Verden

vil fortsatt trenge olje og gass i 2050, også i et lavutslippsscenario innenfor Parisavtalen. Skal vi lykkes med å videreutvikle olje- og gassnæringen på mest mulig bærekraftig måte, samt utvikle en ny og framtidsrettet energinæring i havet, må omstilling og industriutvikling skje i et kontinuerlig samspill mellom eksisterende og ny industrikompetanse.

2

VEIEN MOT KLIMAMÅLENE

Et felles løft og en helhetlig klimastrategi

KonKraft startet 2020 med framleggelsen av en helhetlig klimastrategi for olje- og gassnæringen. Framtidens energinæring på norsk sokkel.

Klimastrategi mot 2030 og 2050. Industriens nye og ambisiøse mål var å redusere utslippene fram mot 2030 med 40 prosent sammenliknet med 2005, og videre til nær null i 2050.

KonKraft legger 4. februar 2021 frem rapporten *Framtidens energinæring på norsk sokkel. Klimastrategi mot 2030 og 2050. Statusrapport 2021*.

Endres til: Denne gir en beskrivelse av utviklingen og progresjonen som er oppnådd på de forskjellige områdene.

I forbindelse med vedtaket om de midlertidige skatteendringene, anmodet Stortinget regjeringen, sammen med industrien, om å lage en plan for å redusere klimagassutslippene med 50 prosent sammenliknet med 2005. Dette arbeidet er i gang og regjeringen forventes å presentere denne planen i den varslede stortingsmeldingen «Langsiktig verdiskaping fra norske energiressurser» i løpet av våren 2021.

Mulighetsrommet

En viktig del av arbeidet med denne statusrapporten har vært å oppdatere "mulighetsrommet", som viser hvordan vi kan nå klimamålet på norsk sokkel for 2030. Det oppdaterte mulighetsrommet reflekterer potensialet per desember 2020, og summerer effekten av de viktigste besluttede tiltak i lisensene samt prosjekter og mulighetsstudier. Som beskrevet

i klimastrategien vil mulighetsrommet bli oppdatert årlig og her vil det redegjøres for progresjonen fram mot 2030.

Mulighetsrommet per desember 2020 viser et samlet potensial på 49 prosent utslippsreduksjon i 2030, sammenliknet med nivået i 2005. Potensialet inkluderer også usikre tiltak i svært tidlig fase. Erfaringen viser at mulighetsrommet endres over tid; mange tiltak gjennomføres, noen faller fra av ulike årsaker, og nye muligheter blir vurdert og gjennomført. Det samlede potensialet har økt det siste året og viser tydelig at olje- og gassnæringen arbeider systematisk og målrettet for å finne og gjennomføre utslippsreducerende tiltak. Gjennomgangen med operatørene viser at det kan være mulig å nå et mål om 50 prosent reduksjon i klimagassutslippene i 2030, men at det vil være både mer teknisk komplisert og kreve betydelig høyere investeringer å nå 50 prosent reduksjon enn 40 prosent, som var målet industrien satte seg for ett år siden.

Mulighetsrommet som omtales i rapporten ble etablert før framleggelsen av regjeringens Klimaplan for 2021-2030, hvor regjeringen varslet en gradvis opptrapping av CO₂-avgiften, slik at den samlede karbonprisen (CO₂-avgift pluss kvotepris) i 2030 er 2000 kroner per tonn CO₂. Den samlede karbonprisen som selskapene betaler i dag, er omtrent 850 kroner (CO₂-avgift pluss kvotepris).

Viking Energy- Foto: Norges Rederiforbund

VIKING ENERGY

- grønn ammoniakk på verdens første utslippsfrie offshoreskip

Ammoniakk kan bli en viktig del av energimiksen når skipsfarten i løpet av de neste årene skal kutte sine utslipp og bli karbonfri. Viking Energy, som er eid av rederiet Eidesvik, blir verdens første null-utslipp offshoreskip når skipet nå skal bygges om til å kunne gå på grønn ammoniakk.

Eidesvik fikk allerede i 2003 bygget verdens første naturgassdrevne offshoreskip, Viking Energy. Nå skal skipet få montert en stor brenselcelle drevet av ammoniakk som er fremstilt ved hjelp av fornybar energi. Det nye energisystemet vil gjøre det mulig for skipet å seile på utslippsfritt drivstoff i opptil 3000 timer hvert år.

I dag finnes det ingen gode null-utslippsdrivstoff for store skip i interkontinental fart. Det haster derfor med å finne nye typer drivstoff for denne delen av næringen. Ammoniakk blir av mange løftet frem som den mest lovende, mulig utslippsfrie, drivstofftypen. En av fordelene med ammoniakk er at det er relativt enkelt å etter-installere på eksisterende skip.

Prosjektet er et samarbeid mellom Eidesvik offshore, Equinor og Maritime Clean Tech. Prosjektet er støttet av EU med 10 millioner euro. Målet er at Viking Energy skal være klar til drift i 2024.

Kraft fra land

Kraft fra land er et helt sentralt tiltak for å kutte utslipp for å nå de ambisiøse klimamålene næringen har satt. Vurderinger om utvikling av ressursene på norsk sokkel og gjennomføring av klimatiltak må gjøres ut fra et helhetsperspektiv, der behovet både for krafttilgang og konkurransedyktige kraftkostnader er ivarett både i den landbaserte og i den offshorebaserte industrien.

Ny energi- og industripolitisk plattform

NHO har satt i gang et arbeid med å utarbeide en "Energi- og industripolitisk plattform", med deltakelse fra de relevante arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjonene, samt et stort antall selskaper. KonKraft er invitert inn som observatør i arbeidet. Målet er å utarbeide en omforent, næringspolitisk posisjon om hvilke tiltak som best realiserer ulike potensial og behov i energiomstillingen av Norge, hvordan kritisk infrastruktur bør videreutvikles, og hvilke industripolitiske rammebetingelser som er nødvendig for å realisere potensialet. Dette er et viktig arbeid for å ivareta og enes om hvilke forutsetninger som må på plass for å sikre en vellykket omstilling.

50 prosent reduksjon i maritim sektor

Høsten 2020 har KonKraft-partnerne arbeidet med å utarbeide datagrunnlaget for å konkretisere et mål om 50 prosent reduksjon i 2030 sammenlignet med 2008 for utslipp fra den maritime delen av petroleumssektoren. Det pågår et arbeid med å utarbeide indikatorer i forbindelse med oppfølgingen av det maritime målet.

Langsiktige perspektiver

Oppnåelse av klimamålene krever at selskapene har et langsiktig perspektiv for virksomheten i Norge. Konkurransedyktige rammebetingelser som sikrer lønnsom produksjon på norsk sokkel og som stimulerer til teknologiutvikling og innovasjon vil være avgjørende for å sikre konkurransekraften for næringen framover. Det er krevende å realisere klimareduserende tiltak dersom de grunnleggende

rammebetingelsene for produksjon og drift svekkes eller endres betydelig. Styrking og videre utvikling av virkemiddelapparatet vil være en viktig støtte for å nå 2030- og 2050-målene.

Mye har skjedd siden klimastrategien ble presentert i januar 2020. Stortinget har vedtatt en investeringsbeslutning for *Langskip*, som gir støtte til gjennomføringen av fangst, transport og lagring av CO₂ i Norge. Flere industriaktører, med blant annet NorSea, Equinor, Wilhelmsen og BKK, har lansert en plan for å etablere en maritim verdikjede for hydrogen på Vestlandet. I tillegg har Regjeringen åpnet to områder for søknader om å bygge ut både bunnfast og flytende havvind. Norsk leverandørindustri har stort potensial til å ta en betydelig andel i både et nasjonalt og globalt flytende havvindmarked (se avsnitt 3.3). Dette potensialet kan best realiseres dersom en legger til rette for å etablere et hjemmemarked med rammebetingelser som sikrer utbygging av storskala flytende havvindparker på norsk sokkel. Det er viktig at norsk sokkel fortsetter som et "teknologilaboratorium" siden et hjemmemarked trengs for å kvalifisere teknologi og løsninger. Dette vil få kostnadene ned, og kan gi viktige referanseprosjekt som trengs for å få kontrakter globalt

I løpet av våren 2021 vil Regjeringen legge fram en melding for Stortinget om langsiktig verdiskaping fra norske energiressurser. KonKraft-partnerne har understreket viktigheten av å opprettholde norsk sokkels konkurransevne. På den måten forblir Norge et attraktivt investeringsområde for norsk og internasjonal olje- og gassindustri, inkludert leverandørbedrifter og maritim sektor. Dette er avgjørende for at vi skal lykkes med utviklingen av en ny og framtidsrettet energinæring i havet (se vedlegg 2).

Kristinea Valde og Maren Marie Wilhelmsen på Sleipner.
Foto: Atle Espen Helgesen, Industri Energi

3

INVESTERINGSLYST OG ARBEIDSPLASSER SIKRET

Fall i etterspørsel

2020 var et år ingen kunne forutse eller planlegge for. covid-19-pandemien har preget året sterkt, med store endringer i adferd og restriksjoner på arbeidsliv og privatliv. I likhet med alle andre næringer, ble olje- og gasssektoren også sterkt påvirket, og dette hadde alvorlige konsekvenser for energimarkedene. Samtidig pågikk det en priskrig blant de store oljeproduserende landene, som førte til et fall i oljeprisen i mars. Videre opplevde oljemarkedet et fall i etterspørselen knyttet til pandemien på mer enn 20 prosent i april og mai sammenliknet med 2019. Fallet justerte seg til åtte prosent for 2020 sett under ett. Priskrig, kombinert med et fall i etterspørselen i den størrelsesorden, og av grunner som vi tidligere aldri har erfart, gjorde dette til en svært uoversiktlig situasjon for selskapene. Etterspørselen globalt vil trolig hente seg inn igjen de nærmeste årene. Hvor raskt dette vil skje, vil avhenge av hvor lang tid det tar å få i gang økonomien igjen etter pandemien. Våren 2020 var oljeprisen på sitt laveste på mange år, under 20 USD/fat, og det ble behov for å tilpasse aktivitetsnivået i industrien til en pris som var mer enn halvert siden starten på året. Dette medførte at olje- og gassnæringen, og dermed også leverandørindustrien og maritim sektor, ble satt i en svært krevende situasjon ettersom en stor del av de forventede investeringene på sokkelen de nærmeste årene stod i fare for å bli utsatt eller kansellert.

3.1 MIDLERTIDIGE ENDRINGER I PETROLEUMSSKATTEREGIMET

Covid-19-pandemien skapte stor usikkerhet i alle næringer. Signalene fra industrien våren 2020

etterlot ingen tvil om at pandemien sto i fare for å lamme aktivitet utover nødvendig drift, med påfølgende tap av arbeidsplasser, kompetanse og verdiskaping. Dette skyldtes en kombinasjon av oljenæringens egne tilpassinger og ønske om å redusere risiko, sammen med finansmarkedenes tilpasninger der tilgangen på finansiering bremsset kraftig.

Brems i prosjektene

Kombinasjonene av disse usikkerhetene kunne medføre en kraftig brems i planleggingen og gjennomføringen av en rekke prosjekter på norsk sokkel. Ifølge Rystad Energy kunne oljeinvesteringene bli nær halvert innen 2022 sammenliknet med nivået i 2019 (se figur 1). For leverandørindustrien, som ikke fullt ut hadde hentet seg inn igjen etter det kraftige oljeprisfallet i 2014, ville et slikt utfall kunne få svært alvorlige konsekvenser. Kompetanse og arbeidsplasser kunne gå tapt, i tillegg til tap av fremtidige inntekter for samfunnet og næringslivet. For å unngå denne situasjonen foreslo en samlet olje- og gassnæring gjennom KonKraft midlertidige endringer i petroleumsskatteregimet, som kunne bidra til at aktivitetsnivået på sokkelen ble opprettholdt. Stortinget vedtok i juni 2020 midlertidige endringer med det formål. Dette er verdikjeder og kompetanseklynger som er grunnlaget for utvikling av morgendagens bærekraftige løsninger og fremtidens norske næringsliv. Hvis Norge skal klare å ta en posisjon innenfor havvind, karbonfangst og lagring, hydrogen eller andre lovende verdikjeder må vi ha med oss teknologien og kunnskapen til medarbeiderne i leverandørindustrien.

De midlertidige endringene gjelder for investeringer i inntektsårene 2020 og 2021, samt investeringer knyttet til plan for utbygging og drift av petroleumsforekomst ("PUD") og plan for anlegg og drift av innretninger for transport og utnyttelse av petroleum ("PAD") som blir levert før 1. januar 2023. I det midlertidige petroleumsskattesystemet er det innført direkte utgiftsføring av investeringer i særskatten. I tillegg er friinntekten hevet til 24 prosent, og også dette fradraget tas det første året. Avskrivningene i selskapskatten er beholdt over 6 år.

Nåverdien av prosjektene

Nåverdien av kontantstrømmen står sentralt som beslutningsgrunnlag for investeringer i operatørselskapene og normalt legger selskapene til grunn en neddiskonteringsrate på 10 prosent eller høyere i slike beregninger. Av dette følger det at verdien av avskrivningen fram i tid er mindre enn for de årene som er nærmest i tid. De midlertidige endringene i petroleumsskatten flytter investeringsfradragene nærmere beslutningstidspunktet, mens skatten utsettes. Med høye avkastningskrav til prosjekter som skal gjennomføres, vil en slik endring bedre nåverdien av prosjektene for selskapene.

3.2 STATUS PÅ SOKKELEN OG UTSIKTENE FREMOVER

Norsk olje og gass anslår i sin *Investeringsanalyse for norsk sokkel 2021-2025* at de totale investeringer for 2021 blir 178,4 milliarder kroner (se figur 2). Målt i faste priser representerer dette et fall på 4,2 prosent sammenliknet med SSB sitt siste anslag for 2020. Samtidig er det et betydelig mindre fall enn det som ble anslått ved inngangen til 2020. Dette skyldes i hovedsak forskyvninger av investeringer fra 2020, samt økte kostnadsanslag på enkelte utbyggingsprosjekter.

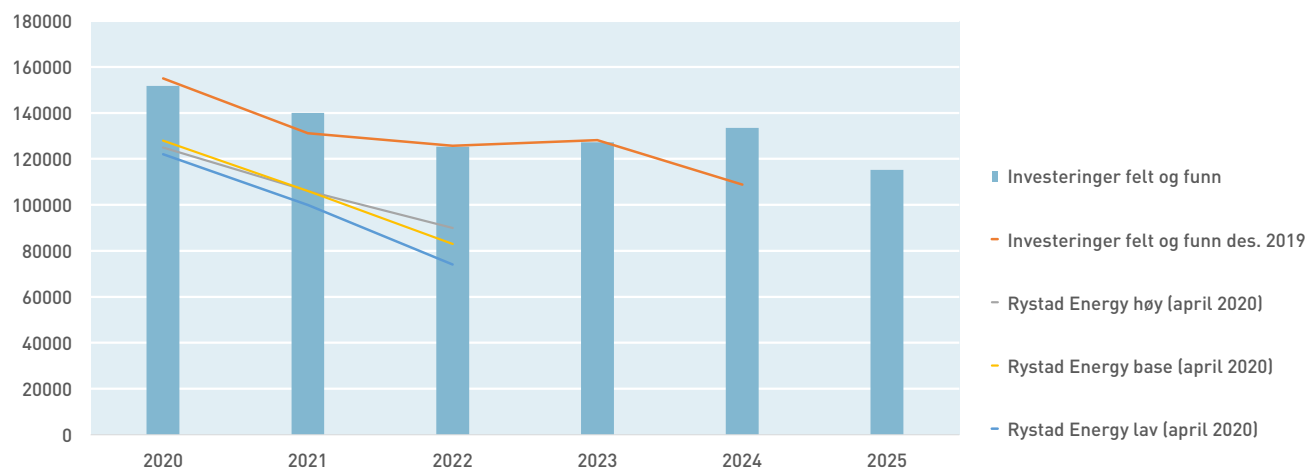
Investeringsnivået

Til tross for endringer i sammensetningen av prosjekter i porteføljen synes det totale investeringsnivået de nærmeste årene å være på linje med det som ble anslått i investeringsanalysen Norsk olje og gass presenterte i desember 2019. Videre løfter investeringsnivået seg betydelig i 2024 både grunnet nye prosjekter, men også endret fasing av investeringer på enkelte utbygginger.

Sammenlignet med anslag fra Norges Bank og andre analyser presentert før sommeren 2020, gir investeringsanalysen en god indikasjon på at de midlertidige endringene i petroleumsskatteregimet

FIGUR 01 INVESTERINGER I FELT OG FUNN DES. 2020 VS. PRE-SKATTEPAKKE OG PRE-KORONA ESTIMATER (MNOK 2021 KR)

... Kilde: Rystad Energy

vedtatt i juni har virket etter hensikten. Flere faktorer, blant annet en økning i andelen sanksjonerte prosjekter for hele perioden, tyder på at endringene har gitt økt trygghet for en større del av investeringene fremover samtidig som de har opprettholdt aktivitet knyttet til modning av nye prosjekter. Vi ser også at flere prosjekter har gått ut av porteføljen, noe som tyder på at det gjøres fortløpende lønnsomhetsvurderinger av prosjektene.

Klimaveikart

KonKraft lanserte i februar 2020 et klimaveikart med ambisiøse klimamål for norsk olje- og gassnæring. Veikartet legger sterke føringer for den videre utviklingen av norsk sokkel, se kapittel 2. Vi ser et økende innslag av elektrifiseringsprosjekter, som sammen med nye prosjekters utforming gir en sterk indikasjon på at klimamålene er en integrert del av planene for videre utvikling av sokkelen.

I lys av den krevende situasjonen flere av olje- og gasselskapene stod i før sommeren 2020 ble det varslet at mange mulige utbyggingsprosjekter kunne bli utsatt eller kansellert. Flere av betydelig størrelse. De midlertidige endringene i petroleumsskatteregimet bidro imidlertid til å holde aktiviteten i

gang ved å blant annet tilføre selskapene nødvendig likviditet i form av utsatt skatt. Som et resultat har det blitt levert PUD på flere prosjekter til myndighetene siden juni 2020.

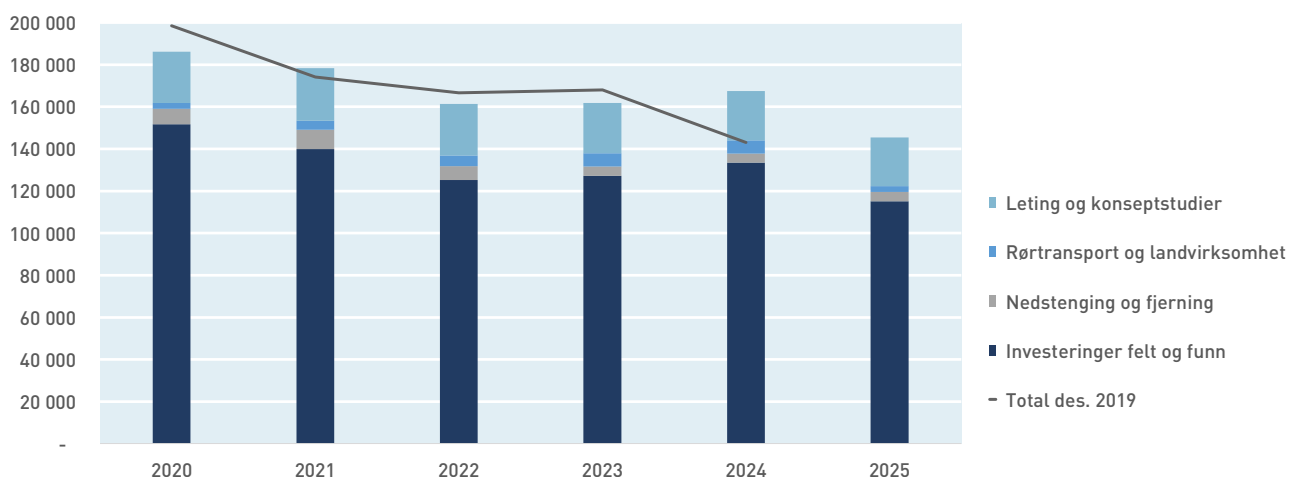
Videre er skattepakken med på å opprettholde det totale forventende investeringsnivået framover, noenlunde i tråd med anslagene gitt i desember 2019.

Investeringsbeslutninger

De nærmeste årene er det ventet endelig investeringsbeslutning på mange prosjekter. Dette vil være med på å redusere usikkerheten i investeringsanslagene og flytte ytterligere investeringer over i kategorien for sanksjonerte prosjekter utover i perioden. Samtidig er det en rekke prosjekter som er under modning og som ennå ikke inngår i denne analysen. Dette medfører at det er et betydelig oppsidepotensial i det samlede investeringsnivået utover i perioden.

FIGUR 02 TOTALE INVESTERINGER DES. 2019 VS. DES. 2020 (MNOK 2021 KR)

Kilde: Norsk olje og gass

«Covid-19 og markedet ga oss to kraftige tilbakeslag i 2020. Skattepakken har vært helt nødvendig for å sikre et forutsigbart aktivitetsnivå i bransjen. Vi jobber hardt sammen med leverandørene våre for å reetablere prosjektfremdrift på verftene, tilsvarende situasjonen før covid-19, men viktigst av alt er at den viktige norske leverandørbransjen, så langt, ser ut til å stå han av.»

Kjetil Hove

Konserndirektør for norsk sokkel
Equinor

3.3 SITUASJONEN I LEVERANDØRINDUSTRIEN

Leverandørindustrien startet 2020 med god aktivitet innenfor nybygg, modifikasjoner, drift og vedlikehold, og det var et optimistisk framtidsbilde på mellomlang sikt. En rekke store, pågående prosjekter, bl.a. Johan Sverdrup fase 2, Njord Upgrade, Martin Linge, Snorre Expansion, Troll C, Balder, Johan Castberg og Hywind Tampen, ga god aktivitet hos de store kontraktørene og verftene.

Pandemi med store følger

Da pandemien slo til for fullt, med det påfølgende dramatiske fallet i oljeprisen i mars, opplevde leverandørindustrien en bråstopp i flere pågående prosjekter, og utsettelse eller stopp av mange planlagte prosjekter. En rekke vedlikeholds-stanser ble også utsatt.

Innføringen av de midlertidige endringene i petroleumskatteregimet like før sommeren hadde som mål at aktiviteten skulle komme tilbake på nivået før pandemien i løpet av høsten 2020. På den måten skulle sysselsetting, verdiskaping, kompetanse og ressurser i bedriftene opprettholdes. Leverandørindustrien ser nå en økende portefølje av mindre og mellomstore prosjekt, inklusiv

elektrifiseringsprosjekter, samt større prosjekt som Wisting og NOAKA.

Pandemien har påvirket forsyningskjedene i stor grad, og har ført til at tilgangen til personell, komponenter og materiell har blitt krevende å håndtere, og har påført industrien ekstra kostnader. I noen tilfeller har dette også ført til at prosjekter har blitt forsinket.

3.4 NYE MULIGHETER

Den norske leverandørindustrien har i mange år forsøkt seg i nye markeder, særlig i etterkant av oljeprisfallet i 2014. Relevante områder har vært hydrogenproduksjon, CO₂-håndtering, offshore vind, havbruk, samt større industriprosjekter på land. Oljeprisfallet ga lavere aktivitet innenfor olje og gass, og det ble et ønske om å ha "flere ben å stå på" for bedriftene. Et eksempel på et initiativ i regi av Norsk Industri innenfor havvind er prosjektet "Utvikling av leveransmodeller for havvind".

Hydrogen fra naturgass

Beslutningen høsten 2020 om å gjennomføre Langskip, et prosjekt for CO₂-håndtering som omfatter fangst, transport og lagring av CO₂, gir

store muligheter for norsk leverandørindustri. Både for salg av teknologi og for bygging. Fangst og lagring av CO₂ (CCS) skaper også muligheter for produksjon av hydrogen fra naturgass i kombinasjon med CCS, og ved det bruk av utslippsfri hydrogen til industrielle prosesser og transport. Her er norsk leverandørindustri aktivt med, innenfor teknologiutvikling, konsept-studier og planer for gjennomføring av mulige utbygginger.

Krevende internasjonale markeder

Leverandørindustrien til olje og gass har i mange år hatt mellom 30-40 prosent av omsetningen i internasjonale markeder. I 2019 var den internasjonale omsetningen i overkant av 100 milliarder kroner. Disse markedene ble også sterkt preget av oljeprisfallet og pandemien i begynnelsen av 2020. Norske leverandører opplever disse markedene derfor som svært krevende for tiden, og trolig også de neste par årene. Det er og en viktig grunn til å sikre at aktivitetsnivået på norsk sokkel opprettholdes, slik at leverandørindustrien beholder muligheten til å konkurrere godt internasjonalt, også

i framtiden. Norwegian Energy Partners' (NORWEP) eksportrettete arbeid for leverandørindustrien til olje og gass og fornybar energi-næringen med ekstra innsats på havvindmarkedet er viktig. Det samme er finansiering og garantier gjennom Eksportkreditt og GIEK.

Innovasjon

Leverandørindustrien er involvert i mange innovasjons-, demonstrasjons- og piloteringsprosjekter sammen med oljeselskap, forskningsinstitutter og universiteter. Mange av disse går gjennom Forskningsrådets programmer Petromaks 2 og DEMO 2000. KonKraft vil peke på den store betydningen disse programmene har. Det er svært godt tilfang av søknader med høy kvalitet.

KonKraft er tilfreds med at myndighetene har gitt ekstra midler til disse programmene i 2020. Industrien har respondert med gode søknader og prosjekter.

«Vi er både tidlig og seint inn i verdikjeden. Skattetiltakene har hatt stor effekt for oss, og vi har tatt inn igjen så godt som alle permitterte. Store deler av IKM har det rett og slett travelt, og det er svært kjekt!»

Ståle Kyllingstad

Konsernsjef
IKM-gruppen

v

Hywind Skottland vindturbiner på Stord, som klargjøres for montering på flytende sporbøye.

Foto: Odd Henning Gilje

Utvikling av leveransemodeller for havvind

Norsk Industri startet et større prosjekt for utvikling av leveransemodeller for havvind i 2020, med økonomisk støtte fra Olje- og energidepartementet.

Prosjektet har fått bred industrideltagelse og vil være et viktig bidrag for leverandørindustrien til økt samarbeid,

bedre innsikt over fakta og muligheter og strategi for å få konkurransedyktige leveransemodeller innen både bunnfast og flytende havvind.

Kartlegging av om lag 600 bedrifter, vurdering av markedet og ikke minst hva som trengs av en leverandør for å få kontrakter blir adressert. Prosjektet avsluttes sommeren 2021.

3.5 SITUASJONEN I MARITIM SEKTOR

Covid-19-pandemien har rammet maritim sektor hardt, særlig offshore service-sektoren i tillegg til passasjerskipsrederiene. Blant Norges Rederiforbunds medlemsbedrifter fryktes det en halvering av omsetningen fra før pandemien. Det er likevel en viss optimisme i den forstand at selskapene venter at oljeskattepakken etter hvert skal få effekt og slå ut i form av flere oppdrag for rederiene i olje- og gasssektoren. Sektoren er avhengig av et høyere aktivitetsnivå globalt. Når denne rapporten skrives ligger oljeprisen på et prisnivå over 50 dollar, et nivå som muliggjør en gradvis aktivitetsøkning på andre lands sokler.

Et lyspunkt

Lyspunktet i offshore service er havvind, der aktiviteten har holdt seg bra oppe gjennom 2020. Rederiforbundet understreker at det er viktig å bruke tiden på å arbeide for å bli mindre sårbar for olje-sykliske utviklingstrekk, for å få en bedre tonnasjebalanse, høyere aktivitet og flere ben å stå på.

«Tidene er svært utfordrende for alle i bransjen. Tiltakspakken har ennå ikke gitt noen tydelig effekt på aktiviteten i den maritime verdikjeden på sokkelen. Men, vi har de lange brillene på og har tro på at også denne delen av næringen vil oppleve effekten på sikt.»

Jakob Korsgaard

Administrerende direktør
Maersk Drilling Norge

3.6 SYSSELSETTINGEN

Formålet med den midlertidige skatteendringen var, i tillegg til å sikre aktivitet, å bidra til at arbeidsplasser ble opprettholdt og kompetansen ivaretatt. Som vist over, har aktivitetsnivået blitt betydelig høyere enn vi ellers kunne ventet, og høyere aktivitet gir sikrer i seg selv sysselsetting.

Unngåtte oppsigelser

En annen indikator kan finnes i statistikken for planer om oppsigelser. NHO har med jevne mellomrom gjennom 2020 spurt medlemsbedriftene sine om de planlegger oppsigelser. Før de midlertidige endringene i petroleumsskatten svarte medlemsbedriftene i Norsk olje og gass i langt større grad at de planla for oppsigelser (rundt 40 prosent av bedriftene som svarte på undersøkelsen) enn NHOs øvrige medlemsbedrifter (om lag 20 prosent). Andelen medlemsbedrifter i Norsk olje og gass som forventer oppsigelser lå gjennom høsten noenlunde på NHO-gjennomsnittet (rundt 20 prosent), mens

det i det siste har vært betydelig lavere andel av medlemsbedriftene som nå forventer for oppsigelser (5 prosent) enn innen NHO samlet (rundt 15 prosent). Til en viss grad ser vi samme trend hos Norsk Industri sine bedrifter. Se figur 3.

Arbeidskraftsundersøkelsen til Statistisk sentralbyrå (SSB) viser at sysselsettingen innen kategorien "bergverksdrift og utvinning" økte noe fra tredje kvartal 2019 til samme kvartal 2020 (fra 60 000 til 63 000).

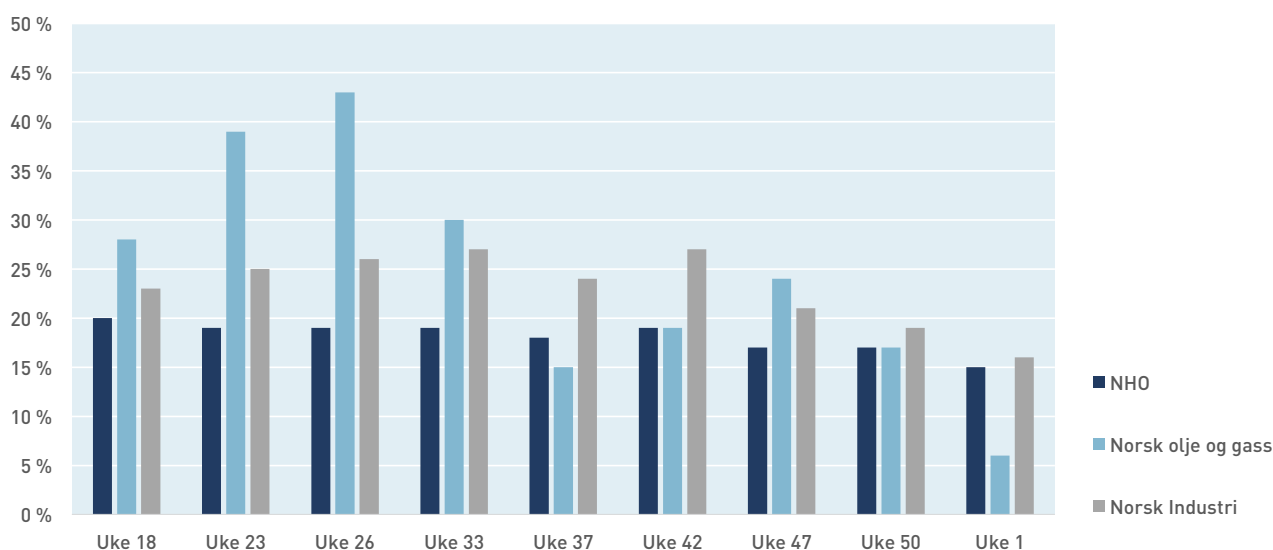
Hver for seg er det usikkerhet både i tallene og i hvor godt dette beskriver sysselsettingseffekten av skattetiltakene. Likevel gir dette, i dag, en god indikasjon på at også målet om å sikre arbeidsplasser i leverandørindustrien blir nådd, selv om sysselsettingseffekten oppleves ulikt alt etter hvor i verdikjeden bedriftene er.

FIGUR

03

ANDELEN BEDRIFTER SOM FORVENTER OPPSIGELSER
(MEDLEMSUNDERSØKELSER 2020-2021)

Kilde: NHO

Figuren viser andel av de bedriftene som har respondert på NHO sine medlemsundersøkelser, gjennom 2020 og fram til begynnelsen av 2021, som forventer oppsigelser. Andelen bedrifter som har respondert varierer rundt 20-30 prosent av totalen.

«Det var helt avgjørende at skattepakken kom. Før pakken kom sov jeg dårlig. Vi opplever enda ettervirkningene av oljekrisen, og uten industriprosjekter som Noaka og Wisting ville industrien fått store hull i ordrene de kommende årene. Det ville ført til omfattende konsekvenser for industrien og vært katastrofalt for arbeidsplassene våre. »

Rune Eriksson

Klubbleder

Fellesforbundet Bedriftsklubben Aibel

«Uten skattepakken ville det blitt svært utfordrende for en rekke av de prosjektene som lå i «vannskorpen». For Equinor sin del var det helt avgjørende for flere av våre prosjekter, inkludert elektrifisering av en rekke installasjoner offshore.

Et konkurransefortrinn for norsk olje- og gassnæring er den høye kompetansen i hele verdikjeden. Denne kompetansen er ferskvare og avgjørende for at bransjen skal nå sine fremtidige klimamål.

Jeg er overbevist om at skattepakken sikret oss nødvendig stabilitet og forutsigbarhet i aktivitetsnivået, som er nødvendig for å bevare arbeidsplassene og kompetansen som skal ta oss inn i fremtiden.»

Per Martin Labråthen

Leder

Industri Energi, Equinor

4

INDIKATORER FOR NORSK SOKKELS KONKURRANSEKRAFT

Fire sentrale parametre

I 2018 ga KonKraft ut rapporten *Konkurranseskraft – norsk sokkel i endring*. Dette var et omfattende arbeid hvor hele verdikjeden, på både arbeidsgiver- og arbeidstakersiden, var representert, og som ledet fram til en rekke anbefalinger til hvordan sokkelens konkurransekraft kunne styrkes og videreutvikles. For å kunne følge utviklingen av norsk sokkels konkurransekraft over tid ga KonKraft i 2019 et oppdrag til Rystad Energy for å utvikle et sett med overordnede indikatorer for hvordan norsk sokkel konkurrerer med andre områder. I diskusjon med Rystad ble det definert fire sentrale parametre som kan illustrere denne konkurransekraften: Letekostnader, utbyggingskostnader, driftskostnader og CO₂-intensitet.

I forberedelsen til denne analysen ble det også diskutert hvilke områder det kan være relevant å sammenlikne norsk sokkel med. Valget falt på land og områder hvor både leteaktivitet og produksjon, på generelt grunnlag, blir vurdert som tilgjengelige investeringsområder for kommersielle selskap og investorer, og som derfor konkurrerer om de samme investeringene. Dette er ikke en eksakt sammenlikning, men formålet er å se hvordan kostnader og klimaavtrykk på norsk sokkel utvikler seg i forhold til andre steder, og da vurderer vi det slik at denne sammenlikningen er hensiktsmessig nok.

Slike analyser må baseres på en ulike forutsetninger, og alle parameterne kan deles i ulike deler som selskap og investorer vil vurdere forskjellig. Forventninger om pris- og kostnadsutvikling, og forventninger til politiske beslutninger i de ulike områdene, påvirker også i stor grad hvordan områdene blir vurdert i forhold til hverandre. Vi mener likevel at disse fire indikatorene tegner et overordnet bilde, og kan vise hvordan konkurransekraften til norsk sokkel endrer seg over tid.

Figur 4 viser disse fire indikatorene for 2019, i henhold til Rystad Energy sin database, samt hvordan de har utviklet seg fra 2015-2019. Den samlede analysen, som også viser utviklingen for de enkelte indikatorene i mer detalj, og for årene 2010-2019, vises på www.konkraft.no. Bakgrunn og forklaring av utviklingen i parameterne er vist i figur 5 og 6. KonKraft ønsker å peke på disse utviklingstrekkene, for å bidra til en god og faktabasert debatt om norsk sokkels utvikling, og for å kunne vurdere på et overordnet nivå om olje- og gasspolitikken, og de tiltakene industrien selv setter i verk for å bli mer kostnadseffektiv og konkurransedyktig, faktisk har en effekt.

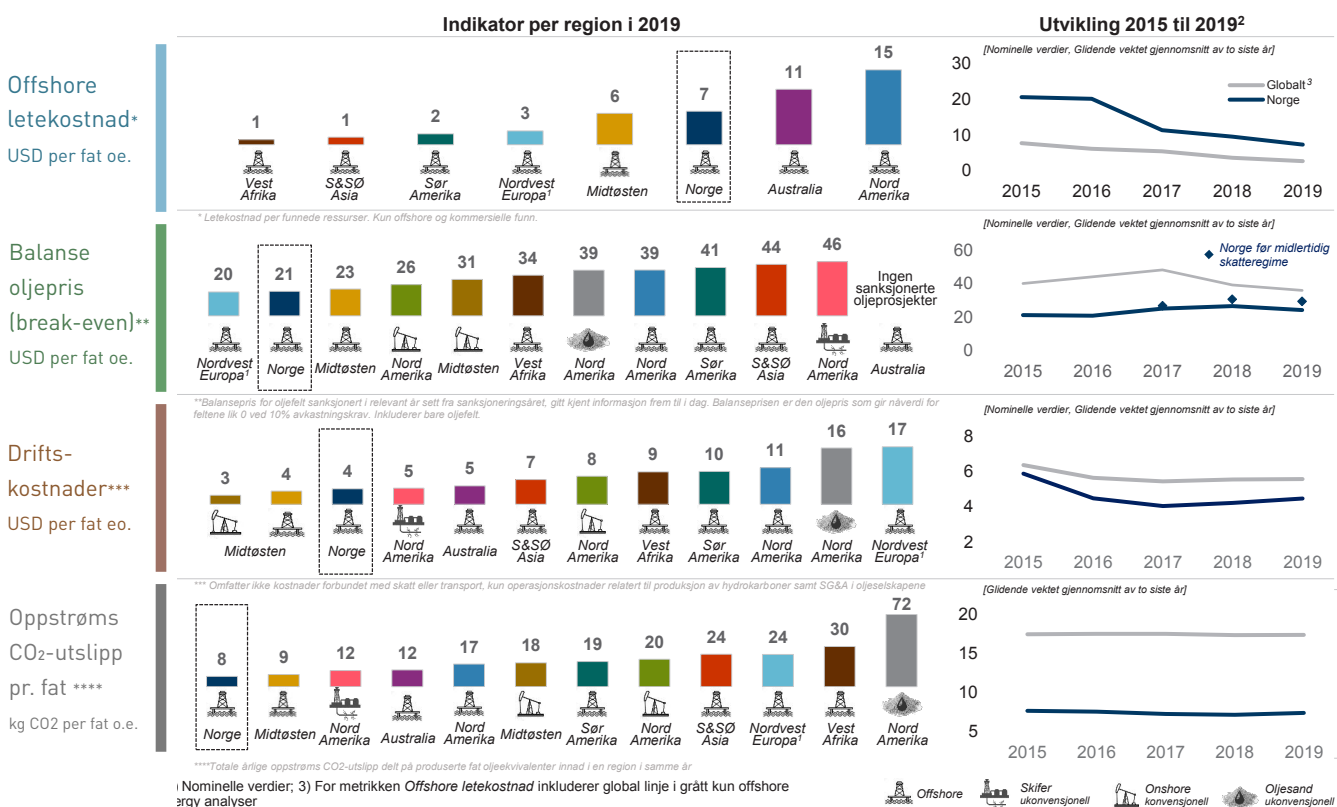
Klimastrategi for framtiden

Et lavt klimaavtrykk er i stadig større grad et konkurranseelement. Derfor er CO₂-intensitet tatt med som en av parameterne. Indikatoren viser at norsk sokkel i all hovedsak konkurrerer godt med andre områder, og ikke minst at vi ifølge denne analysen ligger lavest i verden. Dette er et viktig bakteppe for diskusjonene om klimastrategiene til næringen og til Norge som sådan. Industrien og myndighetene har gjennom langsiktig arbeid lykkes med å holde klimagassutslippene fra olje- og

gassproduksjonen på et lavt nivå sammenliknet med andre land. Det er et godt utgangspunkt for videre arbeid med å redusere utslippene, samtidig som det indikerer at mange av de "lavt-hengende fruktene" allerede er plukket, og at framtidige tiltak kan være både kostbare og dytgripende.

FIGUR 04 INDIKATORER FOR NORSK SOKKELS KONKURRANSEKRAFT

Kilde Rystad Energy:

Lete-indikatorer

- Globale offshore leteinvesteringer falt med 70% fra 2014 til 18 mens utviklingen snudde fra 2018 til 19 med en økning på +15%. Oppdagede offshore ressurser globalt (med en større andel gass) økte med hele 67% fra 2018 til 19, særlig drevet av Guyana, Russland og Mauritania.
- 12% av globale offshore leteteknoder var knyttet til norsk sokkel i 2019, tilsvarende 3.1 milliarder USD, og representerer en flat utvikling sammenlignet med 2018. Norsk sokkel alene var det nest største letesegmentet i sammenligningsgruppen i 2019 (basert på totale leteteknoder) etter Nord Amerika offshore.
- Norsk sokkel hadde en økning på 24% i oppdagede ressurser fra 2018 til 2019 (Balderbrå ressurser nedjustert med 50% siden 2019). Aker BPs Liatårnet ble største funn med ~145 millioner fat i estimerte volumer og Ørn, Echino Sør, Busta og Sputnik som andre positive resultater.
- Leteindikatoren på norsk sokkel i 2019 forbedret seg fra 2018, med 20% reduksjon i leteteknoder per oppdaget ressursenhet til 7 USD/fat oe. Norge er imidlertid fremdeles blant de svakere regionene når det kommer til leteteknoder per fat. Til sammenligning var det vektede globale snittet 3 USD/fat oljeekvivalent.

Feltutviklings-indikatorer

- Totale investeringer i olje og gassprosjekter globalt falt med 40% fra 2014 til 2016. Fra 2017 til 2018 økte globale investeringer med 7% og fra 2018 til 2019 var det en liten nedgang i investeringsnivået på 1%.
- Investeringer i olje og gassprosjekter på norsk sokkel økte med 10% fra 2018 til 2019 drevet av høye investeringer knyttet til Johan Sverdrup fase 1 og 2 samt Johan Castberg.
- Den vektede gjennomsnittlige globale balanseprisen er redusert fra 38 USD/fat i 2018 til 35 USD/fat i 2019.
- Den gjennomsnittlige balanseprisen for sanksjonerte oljefelt på norsk sokkel har blitt redusert betydelig siden årene før 2014, og var 21 USD/fat i 2019. Balanseprisen på norsk sokkel er svært konkurransedyktig sammenlignet med andre regioner drevet av elementer som lønnsom prosjektportefølje, tilgang til eksisterende infrastruktur og relativt lave operasjonskostnader per fat. Det midlertidige skatteregimet som er vedtatt som følge av Covid-19 har gjort Norge enda mer konkurransedyktige.
- Fra 2018 til 2019 ble den gjennomsnittlige balanseprisen for sanksjonerte felt på norsk sokkel redusert fra 27 til 21 USD/fat drevet av lav balansepris for Johan Sverdrup fase 2 og endret skatteregime. Tre oljefelt (JS fase 2, Solveig og Tor II) ble sanksjonert i 2019 dominert av Johan Sverdrup, mot seks oljefelt i 2018.

Indikatorer for felt i drift

- Globale driftskostnader falt med 20% fra 2014 til 2016. Fra 2018 til 2019 holdt totale driftskostnader i sammenligningsgruppen seg flate.
- Norsk sokkels driftskostnader per fat er svært konkurransedyktige sammenlignet med andre regioner og segmenter. Dette er drevet av høy andel gassproduksjon (gassfelt har generelt lavere driftskostnader per fat), høy andel produksjon relativt tidlig i livssyklusen, samt store feltutbygginger.
- Norge og Storbritannia har sett den største reduksjonen i driftskostnader siden 2014. Utviklingen i denne metrikken fra 2014 til 2016 har også hatt fordel av valutakursutviklingen.
- Etter fire år med fall i driftskostnader per fat på norsk sokkel økte denne metrikken med 11% fra 2017 til 2018. Det er forventet at total driftskostnader økte med ~3% fra 2018 til 2019 i NOK, samtidig som produksjonen falt med rundt 6%. Samlet sett fører dette til en økning på 9% i NOK/fat oe. (39.5 NOK/fat i 2019).
- Grunnet en svekket krone 2018 til 2019 er driftskostnader derimot forventet ned med 5% i amerikanske dollar. Dette resulterer i en svak økning på 1% fra 2018 til 2019 i USD/fat oe. (4.5 USD/fat i 2019).

CO₂-utslipps-indikatorer

- Denne indikatoren viser CO₂-utslipp knyttet til produksjon av olje og gass, inkludert utslipp knyttet til produksjonsboring og fakling. Midtøsten og Nord Amerika stod for rundt halvparten av globale oppstrøms CO₂-utslipp i 2019, mens norsk sokkel stod for 1% av disse utslippene.
- CO₂-utslipp fra norsk sokkel har falt siden 2015 i stor grad drevet av redusert fakling. I 2019 var CO₂ intensiteten på norsk sokkel 8 kg CO₂ per fat oljeekvivalent som er en marginal økning sammenlignet med 2018 drevet av lavere produksjonsvolumer i 2019 (-6%). Effekten av Johan Sverdrups oppstart (oktober 2019) vil først gi utslag på denne metrikken i 2020.
- Norsk sokkel er O&G-regionen med lavest CO₂-fotavtrykk fra oppstrøms produksjon av hydrokarboner. Dette er drevet av lave faklede volumer, elektrifiserte felter, samt mer energieffektive, store feltutbygginger. Midtøsten offshore samlet hadde en CO₂-intensitet på 9 kg/oe. drevet av de to største produsentene - Saudi Arabias utslipp er sammenlignbare med Norge (8 kg/oe.), mens Iran drar det vektede regionssnittet opp med sine 12 kg/oe. drevet av fakling.
- CO₂-intensiteten i områdene som står for de største andelene av absolutte utslipp 2019 - Midtøsten onshore og Nord Amerika skifer og onshore, økte med ~1 kg CO₂/fat oljeekvivalent hver fra 2018 til 2019 drevet av økt faklingsaktivitet. Marginal økning i andre områders CO₂-intensitet er drevet av nedgang i produksjon samt oppstart av nye felt (feks. Mariner i UK). Den gjennomsnittlige globale vektede CO₂-intensiteten i 2019 var 17 kg CO₂/fat oljeekvivalent.

Lete- indikatorer

- Mindre justeringer på både 2019 offshore leteknudnader og kommersielle funnede offshore ressurser i H2 2020-oppdateringen av Rystad Energys rapport.
- Norske leteinvesteringer samt funnede ressurser uendret, begge nivå i tråd med rapporterte tall fra NPD og Norsk Petroleum.
- Reviderte funnede volumer i følgende regioner på bakgrunn av ny operatørkommunikasjon, drevet av feltene i parentes: Sør- og Sørøst Asia oppjustert (Ken Bau- Eni, nytt ressursanslag etter videre testing), Australia revidert ned (Bratwurst - Shell, gassvolumene ikke lenger kommersielle), Sør-Amerika oppjustert (Yellowtail - ExxonMobil, positiv ny avgrensingsbrønn) og Midtøsten økning i funnede volumer (Karish North - Energean, 32% løft i ressursanslag kommunisert).
- Offshore leteknudnader revidert i tråd med ny tilgjengelig rapportering: Sør Amerika og Midtøsten oppjustert, Nord Amerika justert ned

Feltutviklings- indikatorer

- Siden H1 2020-oppdateringen har noen kostnadstall, fordeling av kostnader over tid og oppstartsår blitt justert basert på offentliggjorte kontraktsverdier, oppdatert selskapskommunikasjon etc. Dette har ført til noe justering av hovedindikatoren for feltutvikling, nemlig balanse oljepris for sanksjonerte oljefelt.
- For Norge har indikatoren blitt nedjustert helt tilbake til 2017. Dette skyldes at et nytt, midlertidig skatteregime på særskatt er innført i kjølvannet av Covid-19. Avskrivninger blir nå direkte utgiftført i stedet for å avskrives over seks år og friinntekten er oppjustert. Dette betyr i praksis at balanse oljepris er forbedret for alle felt under utvikling og med sanksjonering frem til og med 2023. I 2019 var nedjusteringen på norsk balanse oljepris 22% som følge av dette.
- Andre viktige nedjusteringer av balanse oljepris siden forrige oppdatering inkluderer Nordvest Europa og Nord Amerika onshore konvensjonell. Førstnevnte skyldes lavere kostnader knyttet til Seagull og Storr enn tidligere antatt, hvor estimatet er forbedret basert på selskapsrapportering. Sistnevnte skyldes at Cibix prosjektet i Mexico er fremskyndet i tid og dermed forbedrer balanse oljepris.
- Balanse oljepris for Midtøsten onshore er oppjustert grunnet informasjon om sanksjonering av Bisat i Oman i 2019. Dette feltet har en høy balansepris grunnet høyt vannkutt som fører til betydlige kostnader. Også indikatoren for skifer i Nord Amerika er oppjustert, dette grunnet nedstenging av 2019-sanksjonerte brønner som følge av Covid-19.
- I forrige H1 2020-oppdatering var det ingen sanksjonerte oljeprosjekter for Nord Amerika oljesand. Lloyd Thermal har blitt reklassifisert fra et konvensjonelt tungtproduserende oljefelt til et oljesandprosjekt. Dette feltet hadde i 2019 en balanse oljepris på 39 USD per fat oe.

Indikatorer for felt i drift

- Ingen nye overordnede driftskostnadstall publisert siden oppdateringen i H1 2020 og det er derfor kun marginale justeringer for indikatoren for felt i drift for de ulike regionene. Slike justeringer har grunnlag i oppdatert selskapskommunikasjon.
- Driftskostnader på norsk sokkel i 2019 er oppjustert fra 5.9 til 6.1 milliarder USD. Driftskostnader per fat for norsk sokkel i 2019 er dermed fortsatt 4 USD per fat oljeekvivalent.
- Driftskostnad per fat er justert noe ned i Vest Afrika, og har ført til en bedre plassering globalt (fra 10. til 8. plass blant regionene som trekkes ut i denne rapporten). Dette gjelder hovedsakelig felt i Angola og Nigeria. Motsatt har offshore Nord Amerika kommet dårligere ut, noe som skyldes oppjusterte kostnader i Mexico.
- Oljesand i Nord Amerika har sett noe forbedring i metrikken, noe som skyldes høyere produksjonsvolumer med reklassifiseringen av Lloyd Thermal fra konvensjonell olje til oljesand.

CO₂-utslipps- indikatorer

- Databasen for regionale oppstrømsutslipp har i samarbeid med industrien, i form av ulike operatører, blitt forbedret og utvidet siden H1 2020-oppdateringen.
- En oppjustering av CO₂-utslipp fra Iran, Saudi Arabia og Qatar er blant de større endringene, hvilket har ført til økt utslippsintensitet fra regionen Midtøsten Offshore (oppjustert fra 7 til 9 kilo CO₂ per produserte oljeekvivalent). Følgelig rangeres norsk sokkel nå som nummer én innen utslippsaktivitet med en uforandret oppstrøms CO₂-intensitet på 7 kg per produserte fat hydrokarbon.
- Videre har utslippsintensiteten relatert til nordamerikansk oljesandproduksjon, utelukkende i Canada, blitt justert fra 81 kg CO₂ per produserte oljeekvivalent til 72 siden H1 2020. Dette skyldes en forbedring av oppstrømsdefinisjonen for oljesandproduksjon definert i samarbeid med kanadiske oljesandoperatører.

5

OM KONKRAFT

KonKraft står for «Konkurranseskraft norsk sokkel», og er en nærings- og klimapolitisk samarbeidsarena, som skal være en premissleverandør for nasjonale strategier for norsk olje- og gass industri ved å arbeide for å opprettholde norsk sokkels konkurranseevne. Slik at Norge forblir et attraktivt investeringsområde for norsk og internasjonal olje-, gass-, og energiindustri, inkludert leverandørbedrifter og maritim næring.

KonKraft består av Norsk olje og gass, Norsk Industri, Norges Rederiforbund, Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) og Landsorganisasjonen i Norge (LO), med LO-forbundene Fellesforbundet og Industri Energi.

Sammen utgjør disse organisasjonene hele verdikjeden knyttet til norsk sokkel, representert med partene i arbeidslivet (arbeidsgiver og arbeidstaker).

KonKrafts øverste organ er KonKrafts Råd, som består av lederne for de sju organisasjonene som utgjør KonKraft, samt lederne for seks bedrifter. Organisasjonene utpeker et arbeidsutvalg som møtes jevnlig og som sikrer god informasjonsutveksling, forankring i de respektive organisasjonene og forberedelse av saker for rådet. Et sekretariat står for den daglige driften av KonKraft-samarbeidet.

Medlemmer i KonKrafts Råd (per 4.2.2021)

- Hans Christian Gabrielsen, LO
- Ole Erik Almlid, NHO
- Anniken Hauglie, Norsk olje og gass
- Stein Lier-Hansen, Norsk Industri
- Harald Solberg, Norges Rederiforbund
- Jørn Eggum, Fellesforbundet
- Frode Alfheim, Industri Energi
- Kjetil Hove, Equinor
- Monica Th. Bjørkmann, Subsea 7
- Ståle Kyllingstad, IKM
- Jan T. Narvestad, Rosenberg Worley
- Jakob Korsgaard, Maersk Drilling
- Odd Strømsnes, Havfram

Medlemmer i KonKrafts arbeidsutvalg

- Olav Lie, LO
- Gjermond Løyning, NHO
- Torbjørn Giæver Eriksen, Norsk olje og gass
- Maryam Iqbal Tahir, Norsk olje og gass
- Runar Rugtvedt, Norsk Industri
- Hans Petter Bøe Rebo, Norsk Industri
- Thomas Saxegaard, Norges Rederiforbund
- Jørn Prangerød, Fellesforbundet
- Lill-Heidi Bakkerud, Industri Energi

KonKrafts sekretariat

- Erling Kvadsheim (leder), Norsk olje og gass
- Inger Hoff (rådgiver), Industri Energi

6

KILDER

Framtidens energinæring på norsk sokkel. Klimastrategi mot 2030 og 2050. KonKraft 2020.

<https://konkraft.no/wp-content/uploads/2020/02/FRAMTIDENS-ENERGINAERING-PAA-NORSK-SOKKEL-KonKraftrapport-2020-1-1.pdf>

Investeringsanalyse for norsk sokkel 2021-2025. Norsk olje og gass 2021.

https://www.norskoljeoggass.no/globalassets/dokumenter/naringspolitikk/rapporter/norog_investeringsanalyse-.pdf

Konkurranseskraft-norsk sokkel i endring. Utvalgets rapport. KonKraft 2018.

https://konkraft.no/wp-content/uploads/2018/02/Konkurranseskraft_Final02_m.omslag_web.compressed.pdf

7

VEDLEGG

Vedlegg 1: Innspill fra KonKraft til de politiske partiene i forkant av stortingsvalget 2021

Vedlegg 2: Innspill fra konkraft til stortingsmelding om langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser

Vedlegg 3: Konkrafts Råd og NHO ber om at maksgrensen for permittering økes til 52 uker

Grønn omstilling og fortsatt aktivitet på norsk sokkel

Innspill fra KonKraft til de politiske partiene i forkant av stortingsvalget 2021

For å nå de ambisiøse klimamålene for olje- og gassnæringen, og sikre fortsatt aktivitet på norsk sokkel, ønsker KonKraft å framheve seks viktige politikkområder:

1. Sikre tilgang til attraktivt areal, som er avgjørende for videre utforskning og utvikling av norsk sokkel.
2. Sikre forutsigbare og lønnsomme rammebetingelser som sikrer høy aktivitet og et bredt aktørtilbud på sokkelen.
3. Styrke det offentlige virkemiddelapparatet, som er en viktig støtte for å innfri klimamålene for olje- og gassbransjen i 2030 og redusere utslippene til nær null i 2050.
4. Fortsatt satsing på karbonfangst og -lagring (CCS) og hydrogen fra naturgass som energikilde.
5. Etablere rammebetingelser som sikrer utbygginger av havvind på norsk sokkel, som igjen vil gi norsk industri en sterk posisjon og muligheter for eksport.
6. Støtte videreutviklingen av olje- og gassnæringens verdikjeder og kompetanseklynger, som et grunnlag for utvikling av bærekraftige løsninger og fremtidens norske næringsliv.

I januar 2020 lanserte KonKraft rapporten "*Framtidens energinæring på norsk sokkel – Klimastrategi mot 2030 og 2050*". Rapporten viser hvordan en samlet olje- og gassindustri skal redusere sine absolutte klimagassutslipp i Norge og hvordan teknologi og kompetanse fra industrien kan gi klimagassreduksjoner i Europa og resten av verden. Målene som ble satt innebar at i **2030 skal de absolutte klimagassutslippene fra olje og gassindustrien i Norge være 40 prosent lavere enn i 2005, og at utslippene reduseres videre til nær null i 2050.** Videre skal næringen bidra til å sikre at klimagassutslippene fra tilknyttede maritime aktiviteter reduseres, og at det i løpet av 2020 skal etableres kvantitative mål for utslippsreduksjoner innen 2030.

Denne næringen skal skape og være en del av en ny og fremtidsrettet energinæring i havet som inkluderer vindkraft og produksjon av hydrogen kombinert med CO₂-fangst og -lagring. Dette vil gjøre det mulig å oppnå store utslippskutt i Europa og resten av verden. Kompetansen og teknologikraften i den norske olje- og gassindustrien skal på den måten bidra til at vi når målene som er satt i Parisavtalen og oppnår FNs bærekraftsmål.

NORWEP¹ rapporterer at utviklingen av fornybar- og lavutslippsteknologi i Norge følges med stor interesse i alle deler av verden, og at det er et stort markedspotensial hvis industrien i Norge er klar når behovet for slik teknologi kommer.

Våren 2020 opplevde norsk olje- og gassnæringen store utfordringer knyttet til COVID-19-pandemien og til uro i oljemarkedet. Leverandørindustrien ble særlig skadelidende ettersom en rekke olje- og gassprosjekter ble utsatt eller avlyst, og vi sto i fare for å miste mange arbeidsplasser og mye kompetanse i industrien i Norge. En rekke av disse industribedriftene var allerede inne i en omstilling til å levere stadig mer til fornybarindustrien og andre markeder, men ville ikke klare å opprettholde aktiviteten hvis olje- og gassprosjektene brått ble borte.

De midlertidige endringene i skattesystemet for olje- og gassnæringen som et bredt flertall i Stortinget vedtok, har ført til at mange prosjekter som var utsatt likevel blir planlagt og gjennomført nå. Det er skapt et godt grunnlag for fortsatt aktivitet som sikrer arbeidsplasser, og for at viktige teknologimiljøer opprettholdes og videreutvikles. Vi beholder aktivitet på norsk sokkel, og gir økt konkurransekraft globalt når markedene blir mer normalisert. Mye av teknologien og løsningene som tilbys fra norske leverandører bidrar til energieffektivisering og en mer klimavennlig industri. Områder som havvind, hydrogen, CCS og lav/null-utslippsskip vil være viktige områder i en verden i tråd med Paris-avtalen.

Stortinget vedtok samtidig en forventning om at det skal lages en plan for hvordan utslippene på norsk sokkel kan reduseres med 50 prosent innen 2030, sammenlignet med 2005-nivå, men innenfor dagens virkemiddelapparat. Olje- og gassnæringen arbeider nå med en plan for hvordan dette kan bli mulig. Planen ferdigstilles i løpet av 2021.

Om norsk olje- og gassnæring

Olje- og gassnæringen er Norges største næring, når det gjelder sysselsetting, verdiskaping og inntekter til fellesskapet. Over 225 000² mennesker, nær 8,5 prosent av de sysselsatte i Norge, har sitt arbeid direkte eller indirekte i olje- og gassindustrien i Norge. Statens samlede netto kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten var om lag 257 milliarder kroner i 2019 og anslås til rundt 98 milliarder kroner for 2020. Eksportverdien fra olje og gass, som i 2019 lå på 424 milliarder kroner, utgjør om lag halvparten av samlet norsk vareeksport. Videre er leverandørindustrien den andre store eksportnæringen med om lag 100 milliarder kroner i internasjonal omsetning.

Norsk sokkels konkurransekraft

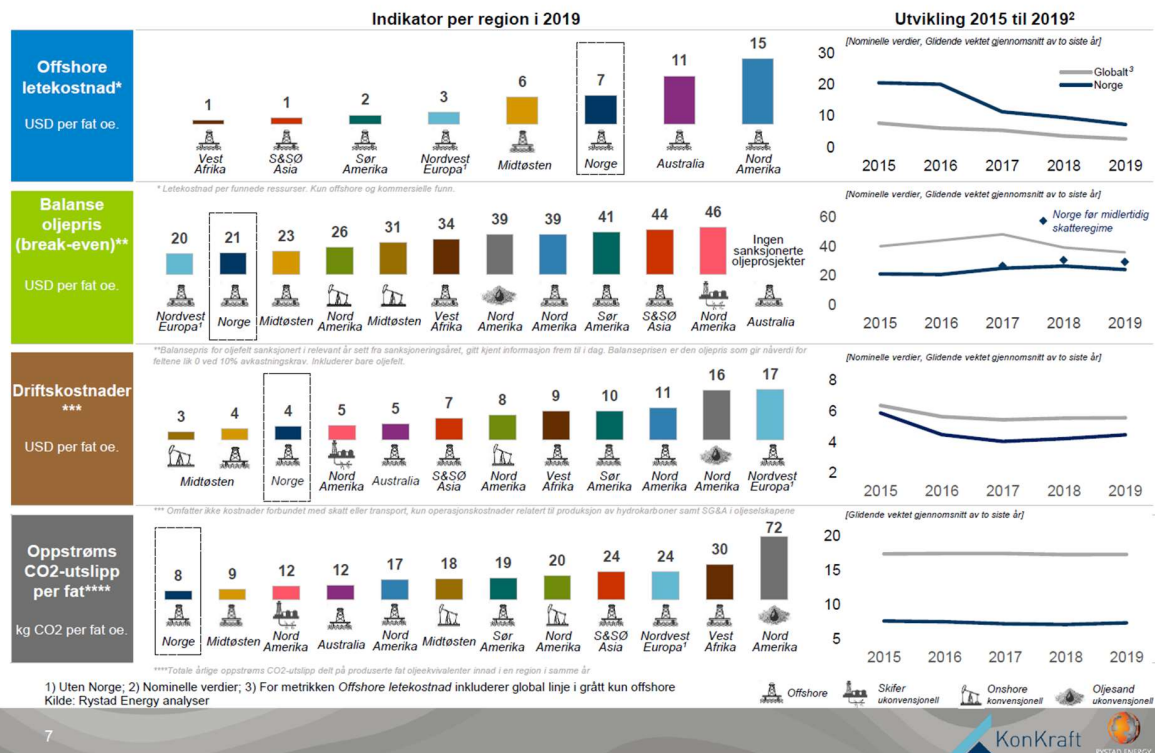
På oppdrag fra KonKraft har Rystad Energy utviklet et sett av indikatorer for hvordan norsk sokkel har utviklet seg målt mot andre områder i verden som det er relevant å sammenlikne seg med. En oppsummering er vist nedenfor. Vi vil særlig trekke fram de lave utslippene av CO₂ fra norsk sokkel, som viser at norsk olje- og gassproduksjon allerede er helt i verdenstoppen når det gjelder lave utslipp.

¹ Norwegian Energy Partner

² Omfatter både aktivitet i Norge og salg til utlandet

Indikatorer for norsk sokkels konkurransekraft

Leting Feltutvikling Felldrift CO2-utslipp

Om KonKraft

KonKraft er et nærings- og klimapolitisk samarbeid mellom LO, Industri Energi, Fellesforbundet, Norges Rederiforbund, NHO, Norsk Industri og Norsk olje og gass. KonKrafts øverste organ er Rådet, som har følgende medlemmer:

Hans Christian Gabrielsen, Leder, LO

Ole Erik Almlid, Administrerende direktør, NHO

Anniken Hauglie, Administrerende direktør, Norsk olje og gass

Harald Solberg, Administrerende direktør, Norges Rederiforbund

Stein Lier-Hansen, Administrerende direktør, Norsk Industri

Frode Alfheim, Forbundsleder, Industri Energi

Jørn Eggum, Forbundsleder, Fellesforbundet

Monica Th. Bjørkmann, Visepresident og norgessjef, Subsea 7

Arne Sigve Nylund, Konserndirektør, Utvikling og produksjon Norge, Equinor

Ståle Kyllingstad, Konsernsjef, IKM

Jan T. Narvestad, Administrerende direktør, Rosenberg Worley

Jakob Korsgaard, Administrerende direktør, Maersk Drilling Norge

Odd Strømsnes, Konsernsjef, Ocean Installer

8. desember 2020

Til: Olje- og energidepartementet
Fra: KonKraft

Innspill fra KonKraft til stortingsmelding om langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser

KonKraft viser til pressemelding fra Olje- og energidepartementet den 12.11.2020, og takker for muligheten til å komme med innspill til det pågående arbeidet med den nye stortingsmeldingen om langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser. KonKraft er et nærings- og klimapolitisk samarbeid mellom LO, Industri Energi, Fellesforbundet, Norges Rederiforbund, NHO, Norsk Industri og Norsk olje og gass.

Kompetansen og teknologikraften i den norske olje- og gassindustrien er avgjørende for Norges bidrag til at verden når målene som er satt i Parisavtalen og oppnår FNs bærekraftsmål. Verden vil fortsatt trenge olje og gass i 2050, også i et lavutslippsscenario innenfor Parisavtalen. Skal vi lykkes med utvikling av en ny og framtidsrettet energinæring i havet, må omstilling og industriutvikling skje i et kontinuerlig samspill mellom eksisterende og ny industrikompetanse. Da er det spesielt seks områder KonKraft ønsker å peke på som særlig avgjørende for å opprettholde norsk sokkels konkurranseevne, slik at Norge forblir et attraktivt investeringsområde for norsk og internasjonal olje- og gassindustri, inkludert leverandørbedrifter og maritim næring:

1. Sikre tilgang til attraktivt areal
2. Sikre forutsigbare og lønnsomme rammebetingelser som sikrer høy aktivitet og et bredt aktørbilde på sokkelen
3. Styrke det offentlige virkemiddelapparatet
4. Fortsatt satsing på karbonfangst og -lagring (CCS) og hydrogen fra naturgass som energikilde.
5. Etablere rammebetingelser som sikrer utbygginger av havvind på norsk sokkel
6. Støtte videreutviklingen av olje- og gassnæringens verdikjeder og kompetanseklynger.

Olje- og gassnæringen er Norges største næring, når det gjelder sysselsetting, verdiskaping og inntekter til fellesskapet. Det er anslått at 225 000¹ mennesker, nær 8,5 prosent av de sysselsatte i Norge, har sitt arbeid direkte eller indirekte knyttet til olje- og gassindustrien i Norge. Statens samlede netto kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten var om lag 257 milliarder kroner i 2019 og anslås til rundt 98 milliarder kroner for 2020. Eksportverdien fra olje og gass, som i 2019 lå på 424 milliarder kroner, utgjør om lag halvparten av samlet norsk vareeksport. Videre er leverandørindustrien den andre store eksportnæringen med om lag 100 milliarder kroner i internasjonal omsetning.

Tilgang til attraktivt areal er det viktigste enkeltvirkemidlet myndighetene har for å sikre videre utvikling og verdiskaping fra norsk olje- og gassvirksomhet. Den retningen stortingsmeldingen vil peke på når det gjelder areal- og tildelingspolitikken får avgjørende betydning for norsk sokkels attraktivitet blant oljeselskap og investorer, og derfor også for aktivitetsnivået. Dette vil gi seg uttrykk i arbeidsplasser i hele verdikjeden, samt ytterligere ringvirkninger og inntekter til storsamfunnet.

¹ Menon-notat nr. 14/2019: Bakgrunnsnotat om database over olje- og gassrelaterte inntekter i kommunene (tallgrunnlag fra 2017, omfatter både aktivitet i Norge og salg til utlandet)

KonKraft oppfordrer departementet til å legge til rette for å fortsette dagens tildelingssystem med TFO og nummererte runder, samt at åpning av nye områder vurderes i tråd med gjeldende praksis og forvaltningsplanene.

Sektoren er inne i en stor endring hvor produksjonen gradvis går ned, markedene forandrer seg, og klimapolitikken setter strenge krav til å redusere utslippet av klimagasser. De fleste forventer at markedene vil ta seg opp igjen etter pandemien, selv om det er usikker hvor hurtig og hvor høyt det vil nå. IEAs hovedscenarier viser at verdens oljeetterspørsel vil være på nivå med etterspørselen før pandemien rundt 2023. I Europa anslår EU-kommisjonen at forbruket av olje og gass i 2030 vil ha falt med henholdsvis 30 og 25 prosent i forhold til nivået i 2015².

I konkurranse med andre olje- og gassprovinser er det avgjørende at norsk sokkel er både kommersielt attraktiv og leverer i toppklasse på klimaavtrykk. I denne rollen vil norsk olje- og gassindustri være sentral for norsk verdiskaping. KonKraft har i lenger tid samarbeidet med Rystad Energy om vurderinger av norsk sokkels attraktivitet i forhold til andre områder. Sokkelen plasserer seg høyt i de fleste sammenlikningene, og i denne sammenheng peker særlig de lave utslippene av CO₂ fra norsk sokkel seg ut som et viktig konkurransefortrinn. Et resultat av en kunnskapsintensiv næring og samarbeid på tvers av hele verdikjeden gjør at norsk olje- og gassproduksjon er helt i verdenstoppen når det gjelder lave utslipp knyttet til energiproduksjon.

I januar 2020 la KonKraft frem rapporten *Framtidens energinæring på norsk sokkel – Klimastrategi mot 2030 og 2050* hvor en samlet olje- og gassindustri satte seg ambisiøse mål for å redusere sine absolutte klimagassutslipp med 40 prosent i 2030 og mot nær null i 2050. Målet for 2030 blir nå forsterket i tråd med Stortingets anmodningsvedtak om at olje- og gassindustrien skal redusere sine utslipp med 50 prosent innen 2030, inkludert de tilknyttede maritime aktivitetene.

Elektrifisering gjennom tilknytning til kraftnettet og fornybar kraftproduksjon offshore vil være særlig viktig. Det er også viktig at vurderinger knyttet til elektrifisering av anlegg på norsk sokkel og utbygging av offshore vindkraft gjøres ut fra et helhetsperspektiv, der den landbaserte industrien og offshoreindustriens tilgang til kraft til konkurransedyktige priser er ivaretatt. Videre vil tiltak for å redusere utslipp fra fakling og kaldventilering, ved å ta i bruk lav- og nullutslippsdrivstoff som hydrogen, ammoniakk og biodrivstoff, og karbonfangst- og lagring være sentrale for å nå klimamålene.

I tillegg til å kutte utslipp fra egen virksomhet og tilknyttede offshore maritime aktiviteter, skal olje- og gassindustrien i Norge gradvis skape en ny og fremtidsrettet energinæring på sokkelen som inkluderer havvind, hydrogen, samt karbonfangst og -lagringsprosjekter. I den sammenheng vil olje- og gassnæringen arbeide for å realisere følgende ambisjoner:

- Hydrogen som drivstoff i offshore skipsfart demonstreres innen 2025.
- Minst fem europeiske industribedrifter benytter hydrogen fra norsk naturgass med karbonfangst og -lagring i sin produksjon innen 2030. Minst to gasskraftverk benytter hydrogen som brensel i Europa innen 2030.

² Europakommisjonen, 2020: Impact assessment accompanying the document: Stepping up Europe's 2030 climate ambition. Investing in a climate-neutral future for the benefit of our people

- To CO₂-fangstanlegg i Norge, Norcem Heidelberg Sement i Brevik og Fortum energigjenvinningsanlegg på Klemetsrud, transportinfrastruktur for CO₂ og CO₂-lager på norsk sokkel, Northern Lights er i drift innen 2024. CO₂ sendes til lagring på norsk sokkel fra minst fem industribedrifter innen 2030.
- Olje- og gassnæringen vil arbeide for at Norges sterke posisjon innen fornybar energi fra havvind videreutvikles.

Stortingsmeldingen bør reflektere at olje- og gassindustrien vil måtte være en bærebjelke for Norge i lang tid framover. Samtidig skal denne næringen skape og være en del av en ny og framtidsrettet energinæring i havet. KonKraft takker for muligheten til å gi sine foreløpige innspill, og om ønskelig stiller KonKraft seg til disposisjon for utdypning og dialog med departementet gjennom hele prosessen.

Til: Arbeids- og sosialdepartementet
v/ Arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Oslo, 07.04.20.

KonKrafts Råd og NHO ber om at maksgrensen for permittering økes til 52 uker

KonKraft er en samarbeidsarena for Norsk olje og gass, Norsk Industri, Norges Rederiforbund og Landsorganisasjonen i Norge (LO), med LO-forbundene Fellesforbundet og Industri Energi. Denne uttalelsen støttes også fullt ut av Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO). KonKraft skal være en premissleverandør for nasjonale strategier for petroleumssektoren, og arbeide for å opprettholde norsk sokkels konkurransevne, slik at Norge forblir et attraktivt investeringsområde for norsk og internasjonal olje- og gassindustri, inkludert leverandørbedrifter og maritim næring.

Situasjonen med covid-19 som vi nå opplever rundt oss globalt, nasjonalt, i hele olje- og gass industrien og for den enkelte bedrift er svært alvorlig og uoversiktlig, og det skaper utrygghet. I tillegg blir situasjonen ytterligere forverret av situasjonen i oljemarkedet, som har gitt med en svært lav oljepris. Usikkerheten i markedet er mye sterkere enn ved tidligere kriser, og de langsiktige konsekvensene for aktivitetsnivå, verdiskaping og arbeidsplasser kan bli dramatiske. Situasjonen med lavere aktivitetsnivå er spesielt alvorlig for leverandørindustrien og maritim sektor, med fare for varig tap av kapasitet og kompetanse.

Til tross for dette er det noen grunnpilarer som fortsatt kjenner Norge, og som vil være avgjørende for å komme oss gjennom denne krisen.

I felleskap har vi lagt grunnlaget for at Norge i dag er en av verdens rikeste velferdsnasjoner. Tanken om en felles velferdsstat henger tett sammen med den norske modellen og kjerneverdier som høy sysselsetting og effektivitet, et organisert og kompetent arbeidsliv, samt velferd for alle. Næringen har utviklet og endret seg innenfor rammene av den norske modellen, og skjæringspunktet mellom arbeidsgiver, arbeidstaker og myndigheter er avgjørende for at vi sammen også skal komme oss gjennom dette.

- KonKrafts Råd og NHO ber regjeringen utvide maksgrensen for permittering fra 26 til 52 uker med umiddelbar virkning.

Vi er enda i en tidlig fase av krisen, men vi ser at et stadig økende antall bedrifter står nå ovenfor en situasjon hvor de må velge mellom permittering eller oppsigelse. Nåværende maksimalperiode på 26 uker er ikke tilstrekkelig for å unngå oppsigelser. Ved å øke maksgrensen til 52 uker gir en virksomhetene større rom for å kunne velge permittering fremfor oppsigelse. Dette vil avhjelpe situasjonen mange bedrifter nå midlertidig befinner seg i. Arbeidstakerne kan beholde jobbene sine uten å måtte bli sagt opp, og arbeidsgiverne beholder nødvendig kompetanse og fremtidig arbeidskraft i bedriften. Selv om vi fremdeles er i en tidlig fase i krisen skjer det nå fortløpende at arbeidsgivere står i valget mellom permitteringer og oppsigelser. Flere av bedriftene var allerede i forkant av covid-19 krisen inn i en krevende tid, med permitteringer som en konsekvens av oljekrisen. Det haster med å gjøre disse avklaringene. KonKraft og NHO ber regjeringen utvide maksgrensen for permittering fra 26 til 52 uker med umiddelbar virkning.

